

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-180/24 – 1

Lieta C-180/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 6. marts

Iesniedzējtiesa:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 29. janvāris

Prasītāja:

Santander Consumer Bank S.A.

Atbildētāja:

E. N.

LĒMUMS

[..]

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Gospodarczy Odwoławczy [Poznaņas apgabaltiesas 15. Civillietu apelācijas palāta]

[..]

izskatījusi [..]

[..] [prasību, ko cēlusi]

Santander Consumer Bank SA ar juridisko adresi Wrocław [Wrocław]

pret E. N.

par samaksu,

LV

pēc abu lietas dalībnieku apelācijas sūdzībām

[..]

nolemj:

1. [..]

2. pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.) 3. panta j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek aizliegta prakse patērētāju kredītēšanas līgumos ietvert noteikumus, par kuriem starp pusēm nebija atsevišķas apspriešanās un kuros ir paredzēta procentu likme, ko aprēķina par visu patērētājam piešķirtā kredīta summu, kura ietver ne tikai patērētājam faktiski izmaksāto summu, bet arī summas, kas paredzētas piešķirtā kredīta izmaksu (tostarp, kā tas ir izskatāmās lietas apstākļos, kreditora komisijas maksu vai dzīvības un palīdzības apdrošināšanas prēmiju) segšanai?

3. saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 177. panta 3.¹ punktu apturēt tiesvedību šajā lietā.

Pamatojums

I. Fakti un tiesvedība valsts tiesā

- 1 Prasītāja *Santander Consumer Bank SA* ar juridisko adresi Vroclavā lūdza piespriest no atbildētājas E.N. summu 33 016,23 PLN apmērā kopā ar līgumiskajiem procentiem pēc maksimālajiem nokavējuma procentiem, kas aprēķināti par summu 30 880,42 PLN par laikposmu no 2020. gada 11. septembra līdz samaksas dienai, kā arī ar likumiskajiem nokavējuma procentiem, kas aprēķināti par summu 2 100,88 PLN apmērā par laikposmu no prasības celšanas dienas līdz samaksas dienai. Turklāt prasītāja lūdza piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 2 Atbildētāja lūdza prasību noraidīt un piespriest atlīdzināt tai tiesāšanās izdevumus.
- 3 Ar pārsūdzēto spriedumu *Sqd Rejonowy* [Rajona tiesa] gandrīz pilnībā apmierināja prasību.
- 4 Minētais spriedums tika pamatots ar šādiem konstatētajiem faktiem:
 - (i) 2018. gada 6. septembrī atbildētāja noslēdza ar prasītāju naudas kredīta līgumu Nr. 158507783883 par summu 38 786,35 PLN, kura saskaņā ar līgumu bija paredzēta:

- aizņēmējas patēriņam – 5500 PLN,
- iepriekšējo aizņēmējas finanšu saistību atmaksai kreditoram – 21 655,04 PLN,
- kreditora komisijas maksu par kredīta piešķiršanu finansēšanai – 4525,10 PLN,
- dzīvības apdrošināšanas prēmijas finansēšanai – 6516,11 PLN,
- palīdzības apdrošināšanas prēmijas finansēšanai – 582 PLN,
- maksas par naudas līdzekļu pārskaitīšanas patēriņam finansēšanai – 8,10 PLN.

Kopējā maksājamā summa bija 49 570,34 PLN un to veidoja: kredīta pamatsumma 38 786,35 PLN kopā ar procentiem par visu kredīta periodu 10 783,99 PLN.

(ii) Līgumā bija paredzēts, ka kredīts tiks atmaksāts 60 ikmēneša maksājumos, sākot ar 2018. gada oktobri. 59 ikmēneša kredīta maksājuma summa bija 831,16 PLN, un pēdējā ikmēneša kredīta maksājuma summa bija 831,30 PLN.

(iii) [..]

(iv) Atbildētāja atmaksāja tikai daļu no maksājamās summas, proti, 15 465,54 PLN, no kuriem 7905,93 PLN bija pamatsummas atmaksa, kā tas ir norādīts prasītājas iesniegtajā maksājumu izrakstā [..].

(v) Prasītāja kredīta līgumu izbeidza, un tā rezultātā tā ierosināja šo lietu.

(vi) Prasītāja prasības pieteikumā lūdza piespriest atbildētājam samaksāt summu 33 016,23 PLN, ko veido:

- 30 880,42 PLN – maksājamā kredīta pamatsumma ar turpmākiem procentiem,
- 2100,88 PLN – līgumiskie un soda procenti,
- 34,93 PLN – fiksēta maksa par bankas pakalpojumu pakotni.

5 Apelācijas sūdzības iesniedza prasītāja un atbildētāja.

6 Ņemot vērā abu pušu apelācijas sūdzībās izvirzītos apgalvojumus, apelācijas tiesvedības stadijā iepriekš izklāstītos faktus varēja uzskatīt par neapstrīdamiem.

7 [..].

- 8 Atbildētāja apelācijas sūdzībā apstrīdēja *Sąd Rejonowy* lēmumu pilnībā un lūdza prasību noraidīt. Iebildumos atbildētāja apgalvoja, ka ir pārkāpts:

[norāde par valsts tiesību aktu pārkāpumiem]

(i) Civilkodeksa 58. pants, jo tika nepamatoti pieņemts, ka kredītlīgums attiecībā uz tajā noteikto procentu likmi atbilst likumam; šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši apgalvoja, ka līgums pretēji tiesību normām par patērētāju kredītu ļāva aprēķināt līgumiskos procentus par kredīta izmaksām, šajā ziņā līgumā bija ietverti negodīgi noteikumi, atbildētāja iesniedza paziņojumu par bezmaksas kredītu, kas noveda pie līguma noteikumu “anulēšanas” attiecībā uz procentiem, kā rezultātā līgumam netika piemēroti procenti pilnībā, tādēļ prasītāja nepierādīja sava prasījuma apmēru, un visbeidzot prasītāja neefektīvi izbeidza kredītlīgumu;

(ii) [..];

(iii) [..].

Tādējādi atbildētāja lūdza mainīt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasību pilnībā.

- 9 Apelācijas sūdzības pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza argumentus, norādot, ka:

- līgumā noteiktie procenti par kredīta izmaksām nebija pieņemami,
- līdz ar līgumā ietvertā norāde par procentu summu bija nepareiza un maldinoša, kā rezultātā tika noteikts nepareizs kopējais atbildētājas saistību apmērs,
- atbildētāja saskaņā ar *Ustawa o kredycie konsumenckim* [Patēriņa kredīta likuma] 45. pantu ir iesniegusi paziņojumu par bezmaksas kredītu, kā rezultātā tika atcelti noteikumi par līgumiskajiem procentiem,
- maksājuma pieprasījumā bija kļūdaini norādīta nokavējuma summa, un tas neatbilda *Ustawa – Prawo bankowe* [Banku likuma] 75.c panta prasībām, tāpēc saskaņā ar līgumu tas bija spēkā neesošs,
- līgums netika pienācīgi izbeigts – līguma izbeigšanas dienā atbildētājas parādsaistības neatbilda līguma prasībām.

II. Valsts un Savienības tiesības, kuras var būt piemērojamas šajā lietā

- 10 Valsts tiesības.

Patēriņa kredīta likuma 3. pants

1. punkts. Ar patēriņa kredītīgumu saprot kredītīgumu par summu, kura nepārsniedz 255 550 zlotu vai minētās summas ekvivalentu ārvalstu valūtā un kuru kreditors izsniedz vai sola izsniegt patērētājam savas saimnieciskās darbības ietvaros.

2. punkts. Par patēriņa kredītu it īpaši uzskata:

2) kredītīgumu Banku likuma izpratnē;

Patēriņa kredīta likuma 5. pants:

6.a punkts. Ar procentiem nesaistītās izmaksas – visas izmaksas, kas patērētājam ir jāmaksā saistībā ar patēriņa kredītīgumu, izņemot procentus;

10. punkts. Kredīta likme – likme, kas izteikta kā fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izmaksātai kredīta summai atbilstīgi kredītīgumam;

12. punkts. Gada procentu likme ir kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kas ir izteiktas ikgadējos procentos no kredīta kopsummas;

Patēriņa kredīta likuma 30. panta 1. punkts:

6. apakšpunkts. Patēriņa kredītīgumā norāda aizņēmuma likmi, šīs likmes piemērošanas nosacījumus, kā arī aizņēmuma likmes maiņas periodus, nosacījumus un kārtību, kā arī – attiecīgos gadījumos – indeksācijas vai standarta procentu likmi, kas piemērojama sākotnējai aizņēmuma likmei; ja patēriņa kredītīgumā ir paredzētas dažādas aizņēmuma likmes, šo informāciju sniedz par visām līguma darbības laikā piemērojamajām procentu likmēm;

7. apakšpunkts. Gada procentu likme un kopējā summa, kas jāmaksā patērētājam un kas noteikta patēriņa kredītīguma noslēgšanas dienā, norādot visus pieņēmumus, kuri izmantoti tās aprēķināšanai;

Patēriņa kredīta likuma 45. panta 1. punkts: Ja kreditors ir pārkāpis 29. panta 1. punktu, 30. panta 1. punkta 1.–8., 10., 11., 14.–17. apakšpunktu, 31.–33. pantu, 33.a pantu un 36.a–36.c pantu, patērētājs pēc tam, kad kreditors ir izsniedzis rakstveida paziņojumu, atmaksā kredītu bez procentiem un citām kredīta izmaksām, kuras pienākas kreditoram līgumā noteiktajā termiņā un veidā.

Patēriņa kredīta likuma 47. pants: Līguma noteikumi nedrīkst izslēgt vai ierobežot likumā noteiktās patērētāja tiesības. Šādā gadījumā piemēro likuma noteikumus.

[Civilkodeksa] 6. pants: Fakta pierādīšanas pienākums ir personai, kura no šā fakta vēlas atvedināt tiesiskas sekas.

Civilkodeksa 58. pants:

1. punkts. Tiesisks darījums, kas ir pretrunā likumam vai kura mērķis ir apiet likumu, nav spēkā, ja vien attiecīgajā tiesību normā nav paredzēts citādi, it īpaši,

ja tajā ir paredzēts, ka spēkā neesošie tiesiskā darījuma noteikumi tiek aizstāti ar atbilstošajām likuma normām.

2. punkts. Tiesisks darījums nav spēkā, ja tas ir pretrunā sociālās līdzāspastāvēšanas principiem.

3. punkts. Ja nav spēkā tikai tiesiska darījuma daļa, pārējā darījuma daļa ir spēkā, ja no apstākļiem neizriet, ka bez spēkā neesošajiem noteikumiem darījums netiktu izpildīts.

Civilkodeksa 385.¹ pants:

1. punkts. Ar patērētāju noslēgta līguma noteikumi, kuri nav individuāli apspriesti, patērētājam nav saistoši, ja tie viņa tiesības un pienākumus nosaka pretēji labiem tikumiem, acīmredzami neievērojot viņa intereses (prettiesiski noteikumi). Šī tiesību norma neattiecas uz noteikumiem, kuros ir noteikti pušu pamatpienākumi, tostarp noteikumiem par maksājamo cenu vai atlīdzību, ja tie ir formulēti nepārprotami.

2. punkts. Ja kāds līguma noteikums patērētājam nav saistošs saskaņā ar 1. punktu, pārējā daļā līgums turpina būt pusēm saistošs.

3. punkts. Patēriņa līguma noteikumi, kuri nav individuāli apspriesti, ir tie līguma noteikumi, kuru saturu patērētājs nav varējis konkrēti ietekmēt. It īpaši tas attiecas uz līguma noteikumiem, kuri izriet no standarta līguma, ko patērētājam ir piedāvājusi otra līgumslēdzēja puse.

4. punkts. Pienākums pierādīt, ka noteikums ir individuāli apspriests, ir tai pusei, kura uz to atsaucas.

Civilkodeksa 385.² pants:

Līguma noteikumu saderība ar labiem tikumiem tiek novērtēta attiecībā uz situāciju līguma slēgšanas brīdī, ņemot vērā tā saturu, līguma noslēgšanas apstākļus, kā arī citus līgumus, kas ir saistīti ar līgumu, kurā ir iekļauti novērtējamie noteikumi.

Kodeks postępowania cywilnego [Civilprocesa kodeksa] 245. pants:

Privāts dokuments, kas sastādīts rakstiskā vai elektroniskā formā, ir pierādījums tam, ka persona, kas to parakstījusi, ir sniegusi dokumentā ietvertu paziņojumu.

Civilprocesa kodeksa 253. pants:

Ja puse noliedz privāta dokumenta īstumu vai apgalvo, ka tajā ietvertais paziņojums, ko izdarījusi persona, kura to parakstījusi, nav tās sniegts, tai ir pienākums pierādīt šos apstākļus. Tomēr, ja strīds ir saistīts ar privātu dokumentu, kas saņemts no personas, kura nav tā puse un to noliedz, dokumenta īstums ir jāpierāda tai pusei, kura vēlas to izmantot.

Civilprocesa kodeksa 316. panta 1. punkts:

Pēc lietas izskatīšanas tiesa taisa spriedumu, ņemot vērā to stāvokli, kurš pastāvēja tiesas iztiesāšanas pabeigšanas brīdī; prasījuma apmierināšanu neliedz apstākļi, ka prasījums kļūva izpildāms lietas izskatīšanas laikā.

11 Savienības tiesības.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītņēmumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp., turpmāk tekstā – “Direktīva 2008/48/EK”) 3. panta j) punkts: “aizņēmuma likme” ir procentu likme, kas izteikta kā fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izņemtajai kredīta summai.

Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkts: Kredītņēmumā skaidri un lakoniski norāda:

f) aizņēmuma likmi, šīs likmes – attiecīgos gadījumos – indeksācijas vai standarta procentu likmi, kas piemērojama sākotnējai aizņēmuma likmei, kā arī aizņēmuma likmes maiņas periodus, noteikumus un procedūras. Ja atkarībā no apstākļiem piemēro atšķirīgas aizņēmuma likmes – minēto informāciju par visām piemērojamām likmēm[.]

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp., turpmāk tekstā – “Direktīva 93/13/EEK”) 3. pants:

1. punkts: Līguma noteikumu, par kuru nebija atsevišķas apspriešanās, uzskata par negodīgu, ja, pretēji prasībai pēc godprātības, tas rada ievērojamu nelīdzsvarotību pušu tiesībās un pienākumos, kas izriet no līguma, un tas notiek par sliktu patērētājam. 2. punkts: Noteikumu vienmēr uzskata par tādu, par kuru nebija atsevišķas apspriešanās, ja tas sastādīts jau iepriekš un patērētājam tādēļ nav bijusi iespēja iespaidot to saturu, jo īpaši saistībā ar iepriekš noformulētiem standartlīgumiem.

Tas, ka par zināmu noteikumu aspektiem vai par kādu īpašu noteikumu notikusi atsevišķa apspriešanās, neizslēdz šī panta piemērošanu pārējam līgumam, ja vispārējais līguma novērtējums norāda, ka tas tomēr ir iepriekš noformulēts standartlīgums.

Ja pārdevējs vai piegādātājs norāda, ka par kādu standarta noteikumu notikusi atsevišķa apspriešanās, pierādījuma pienākums šai sakarā ir viņam.

Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 1. punkts: Neskarot 7. pantu, līguma noteikuma negodīgumu novērtē, ņemot vērā preču vai pakalpojumu raksturu, attiecībā uz ko līgums noslēgts, un atsaucoties uz visiem apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, kas ar to bijuši saistīti, kā arī visiem pārējiem līguma noteikumiem vai citu līgumu, no kā tas ir atkarīgs.

Direktīvas 93/13/EEK 5. pants: Līgumos, kuros visi vai atsevišķi patērētājam piedāvāti noteikumi ir rakstveidā, šiem noteikumiem vienmēr jābūt sastādītiem vienkāršā, skaidri saprotamā valodā. Ja rodas šaubas par kāda noteikuma nozīmi, priekšroka dodama interpretācijai, kas ir vislabvēlīgākā patērētājam. Šos noteikumus par interpretāciju nepiemēro 7. panta 2. punktā noteikto procedūru kontekstā.

III. Valsts tiesas šaubas par tiesību aktiem un to nozīme tiesiskā jautājuma izlemšanā

A. Tiesas atbildes nozīme pamatlietas atrisināšanā.

- 12 Ar 2022. gada 28. oktobra lēmumu *Sąd Rejonowy dla Krakowa–Podgórze w Krakowie* [Krakovas–Podgužes rajona tiesa Krakovā] uzdeva Tiesai divus prejudiciālus jautājumus (lieta C-678/22), no kuriem pirmais attiecās uzšajā lietā radušos problēmu. Tomēr ar 2023. gada 5. decembra lēmumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra atbilstoši Tiesas Reglamenta 100. pantam, jo ar 2023. gada 20. novembra lēmumu *Sąd Rejonowy dla Krakowa–Podgórze w Krakowie* paziņoja par pamatlietas izbeigšanu.
- 13 Tiesai uzdotais jautājums būtībā attiecas uz to, kāds ir kreditora piešķirtā kredīta apmērs, par kuru var tikt aprēķināti līgumiskie procenti. Izskatāmās lietas apstākļos atbildētājam piešķirtais kredīts ietvēra divus būtiskus elementus – kredītu šā vārda tiešajā nozīmē (27 155,04 PLN) un ar tā piešķiršanu saistītas izmaksas (komisijas maksu, apdrošināšanas prēmijas u.tml.; 11 631,31 PLN). Kopējā summa bija 38 786,35 PLN, un par to tika aprēķināti kopējie procenti, kas pēc kapitalizācijas par visu līguma darbības laiku bija 10 783,99 PLN.
- 14 Konstatējums, ka procentus varēja aprēķināt tikai par kapitālu šī vārda tiešajā nozīmē – pretēji tam, ko apgalvoja prasītāja, atsaucoties uz pušu līgumu – būtiski ietekmētu tiesvedībā iesniegto prasību: prasītāja pieprasa parādu, kas ietver arī procentus par summām, kas saistītas ar piešķirtā kredīta izmaksām, lai gan līgumā noteiktie procenti varēja tikt aprēķināti tikai par summu 27 155,04 PLN.

B. Interpretācijas neskaidrības par noteikumiem, uz kuriem balstās spriedums.

- 15 Ņemot vērā izklāstītos apstākļus, rodas šaubas par Direktīvas 2008/48/EK 3. panta j) punkta interpretāciju, un no tā izriet, ka aizņēmuma likme ir fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izņemtajai kredīta summai. Identiska norma Polijas tiesību sistēmā tika ieviesta Patēriņa kredīta likuma noteikumos – 5. pantā likumdevējs ir paredzējis noteikumu, saskaņā ar kuru aizņēmuma likme ir procentu likme, kas izteikta kā fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izņemtajai kredīta summai.

- 16 Iesniedzējtiesas šaubas – ņemot vērā arī Polijas judikatūrā atklātās neatbilstības –, rada tas, vai Direktīvas 2008/48 mērķu gaismā ir nepieņemama tāda prakse, ka patēriņa kredītlīgumos tiek ietverti noteikumi, kas paredz patērētājam pienākumu maksāt procentus par kredīta izmantošanu, kurus aprēķina ne tikai par patērētājam faktiski izmaksātā kredīta summu, bet arī par ar procentiem nesaistītajām kredīta izmaksām, ko finansē pārdevējs vai piegādātājs (kreditors).
- 17 Polijas judikatūrā jau vairākus gadus pastāv strīds par iespēju aprēķināt procentus par to kapitāla daļu, kas paredzēta kredīta izmaksu segšanai. Šādas darbības pieļaujamību apstiprina daudzi spriedumi (piemēram, *Sąd Okręgowy w Poznaniu* [Poznaņas apgabaltiesas] spriedums, 27.5.2022., XIV C 210/22, LEX Nr. 3440970; *Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy* [Varšavas pilsētas rajona tiesas] spriedums, 27.6.2022., I C 284/22, LEX Nr. 3501043; *Sąd Okręgowy w Gliwicach* [Gliwices apgabaltiesas] spriedums, 25.10.2022., I C 257/22, LEX Nr. 3550333; *Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie* [Varšavas–Mokotovas rajona tiesas Varšavā] spriedums, 27.12.2022., II C 3085/22, LEX Nr. 3505069; *Sąd Rejonowy w Ciechanowie* [Cehanovas rajona tiesas] spriedums, 25.01.2023., I C 185/22, LEX Nr. 3504213; *Sąd Okręgowy w Warszawie* [Varšavas apgabaltiesas] spriedums, 31.03.2023., V Ca 3217/22, LEX Nr. 3553822), taču vairākos spriedumos šāds procentu aprēķināšanas veids tika apšaubīts (piemēram, *Sąd Rejonowy w Bartoszycach* [Bartošices rajona tiesas] spriedums, 4.11.2021., I C 983/20, LEX Nr. 3280686; *Sąd Okręgowy w Toruniu* [Toruņas apgabaltiesas] spriedums, 25.5.2022., VIII Ca 169/22, LEX Nr. 3369969; *Sąd Rejonowy w Słupcy* [Słupcas rajona tiesas] spriedums, 27.6.2022., I C 146/22, LEX Nr. 3561755; *Sąd Rejonowy w Gdyni* [Gdiņas rajona tiesas] spriedums, 6.7.2022., II C 64/2022, LEX Nr. 3580501; *Sąd Okręgowy w Sieradzu* [Seradzas apgabaltiesas] spriedums, 11.1.2023., I Ca 478/22, LEX Nr. 3550701; *Sąd Okręgowy w Kielcach* [Kelces apgabaltiesas] spriedums, 1.2.2023., II Ca 1858/22, LEX Nr. 3511122; *Sąd Okręgowy w Sieradzu*, 3.2.2023., I Ca 601/22, LEX Nr. 3550176). *Sąd Najwyższy* [Augstākā tiesa] vienā no saviem nolēmumiem, atsakoties pieņemt izskatīšanai kasācijas sūdzību, netieši pieļāva iespēju aprēķināt procentus par kapitāla daļu, kas paredzēta kredīta komisijas maksas segšanai (skat. *Sąd Najwyższy* lēmumu, 15.6.2023., I CSK 4175/22, LEX Nr. 3569756; citētā judikatūra pēc: T. Czech, *Kredyt konsumencki. Komentarz*, III izdevums, Varšava, 2023).
- 18 Atsaucoties uz Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta f) apakšpunkta formulējumu, to aplūkojot kopsakarā ar 3. panta j) punktu, kā arī uz vispārīgo civiltiesību principu, proti, līgumslēgšanas brīvības principu, citētās tiesību normas *expressis verbis* neliedz līgumattiecības noteikt tā, ka procenti par kredīta izmantošanu tiek aprēķināti arī par ar procentiem nesaistītajām kredīta izmaksām, kuras aizņēmējs atmaksās kredīta atmaksas brīdī un kuras kreditors kreditē kredīta piešķiršanas brīdī. Ja aizņēmējs (patērētājs) piekrīt šādam risinājumam – kaut vai klusējot, kad tas noslēdz kreditora (pārdevēja vai piegādātāja) sagatavotu līgumu – un ja Direktīvas 2008/48 un Polijas Patēriņa kredīta likuma burtiskais formulējums to skaidri neaizliedz, šāds līguma noteikums nav uzskatāms par prettiesisku.

- 19 Polijas doktrīnā šajā sakarā ir pausts viedoklis, ka Patēriņa kredīta likuma noteikumi nedod pamatu pieņemt atšķirīgus kredīta procentu iekasēšanas principus, it īpaši atkarībā no kredīta mērķa (J. Gil, M. Szlaszyński, “Problematyka odsetek od kredytowanych kosztów bankowego kredytu konsumenckiego”. *Monitor Prawa Bankowego*, 2022, Nr. 6, 59.–74. lpp., LEX).
- 20 Tomēr noteikuma teleoloģiska interpretācija var novest pie atšķirīga secinājuma. Taisnīguma apsvērumi, šķiet, apstiprina vērtējumu, ka procenti par kredīta izmantošanu kompensē kreditoram tikai par kredīta kapitāla nodrošināšanu aizņēmējam, nevis arī par ar procentiem nesaistīto kredīta izmaksu – it īpaši komisijas maksu, kas pēc savas būtības ir taču papildu atlīdzība kreditoram par kredīta piešķiršanu – kreditēšanu. Šķiet, ka šādu interpretāciju var pamatot arī ar Tiesas sprieduma lietā C-377/14 (ECLI:EU:C:2016:283) pamatojuma 81.–91. punktā izklāstīto.
- 21 Tādējādi, piemērojot šo interpretācijas metodi, būtu jāsecina, ka kapitāla procenti ir paredzēti vienīgi tam, lai kompensētu kreditoram tikai par kredīta kapitāla nodrošināšanu aizņēmējam, nevis arī par ar procentiem nesaistīto kredīta izmaksu – it īpaši komisijas maksu, kas pēc savas būtības ir papildu atlīdzība kreditoram par kredīta piešķiršanu –, vai arī apdrošināšanas prēmiju par labu trešām personām kreditēšanu.
- 22 Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ iesniedzējtiesa uzdeva Tiesai prejudiciālo jautājumu.

[..]